

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 160/2023
07.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца „NLB Комерсијална банка“ АД из Београда, чији је пуномоћник Душан Булатовић, адвокат из ..., против тужене АА, чији су пуномоћници Слободан Момчиловић и Николета Вученовић, адвокати из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 07.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем П 2195/22 од 14.11.2022. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао да се у конкретном случају ради о спору који произилази из уговора о преносу удела и да није стварно надлежан за поступање у овом предмету, због чега је на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова одлучио као у изреци решења.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 79/23 од 14.03.2023. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да је у конкретном случају тужилац привредно друштво, а тужена физичко лице, па да нису испуњени субјективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. Затим, да се не ради о спору који произилази из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и о спору о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности из одредбе члана 25. став 1. така 3. Закона о уређењу судова, нити о спору поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја из одредбе члана 25. став

1. тачка 4. Закона о уређењу судова, већ о грађанском правном спору у ком тужилац у складу са чланом 280. Закона о облигационим односима побија правну радњу свог дужника о закључењу уговора о преносу удела, за који је стварно надлежан Виши суд у Београду. При том, да побијање правне радње располагање уделом нема за последицу промену оснивача, нити утиче на било који статусни елемент привредног друштва, јер оснивач остаје тужени уз обавезу да призна и трпи да тужилац своје потраживање може да намири продајом 100% удела.

Врховни суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), а у вези одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), утврдио да је Привредни суд у Београду стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је 09.11.2022. године поднета Вишем суду у Београду. Тужилац је у тужби означен као „NLB Комерсијална банка“ АД из Београда, а тужена као АА из ..., а предмет тужбеног захтева је утврђење да уговор о преносу удела, оверен пред јавним бележником Јасном Васиљевић, под бројем овере УОП-III 9199/2022 од 14.07.2022. године, на основу ког уговора је дужник ББ из ..., пренео без накнаде право 100% удела у привредном друштву „ВВ“ ДОО из ..., нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење потраживања тужиоца по основу означених Уговора о издавању гаранције и Уговора о јемству према дужнику ББ, односно у износу од 66.375.203,81 динара, са законском затезном каматом и да се обавезе тужена да призна и трпи да тужилац наведено потраживање, са законском затезном каматом може намирити продајом 100% удела у привредном друштву „ВВ“ ДОО ... под претњом принудног извршења.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, је прописано да, привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 27. став 1. тачка 3. овог закона, да, привредни суд у првом степену суди у спору који произилази из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредног субјекта, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартији од вредности.

Према томе, како је између осталог предмет тужбеног захтева и утврђење да предметни уговор о преносу удела нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања по означеним уговорима, а уговор о преносу удела регулисан Законом о привредним друштвима, то се ради о спору из примене Закона о привредним друштвима, као закону који регулише наведени уговор, због чега је Привредни суд у Београду стварно надлежан за поступање у овом предмету на основу одредбе члана 27. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, имајући у виду да разлози због којих се побија уговор о преносу удела нису опредељујући за заснивање стварне надлежности привредног суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић